

Rapport

Rapport betreffende een klacht over het college van burgemeester en wethouders van Ridderkerk te Ridderkerk.

Datum: 23 november 2012

Rapportnummer: 2012/189

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de informatie van de gemeente Ridderkerk over de voorwaarden waaronder het is toegestaan om met zijn kampeerwagen op of langs de openbare weg in zijn woonomgeving te staan niet eenduidig is. Daardoor is afbreuk gedaan aan verzoekers rechtszekerheid omdat hij een beroepsprocedure moest volgen om aan hem opgelegde parkeerboetes weer ongedaan te laten maken.

Bevindingen

De voorschriften

In de Algemeen plaatselijke verordening (APV) van de gemeente Ridderkerk staat, dat een kampeerwagen (camper) maximaal drie dagen achtereenvolgend op of langs de openbare weg mag staan. Voertuigen die langer zijn dan 6 meter en/of hoger dan 2,4 meter mogen alleen langs of op de weg staan op werkdagen van 08.00 tot 18.00 uur, of langer als dat nodig is in verband met werkzaamheden.

Het verzoek om ontheffing van de voorschriften

Verzoeker heeft een kampeerwagen die langer is dan zes meter. Op 1 november 2010 verzocht hij de gemeente om hem ontheffing te verlenen van het parkeerverbod voor grote voertuigen. De reden voor dit verzoek was, dat hij zijn camper wilde gebruiken voor zijn bedrijf, een mobiele nagelstudio, en het voor hem dan efficiënter was om die op een parkeerplaats nabij zijn woning te laten staan in plaats van naar een stalling te moeten rijden. Het college wees dat verzoek op 15 maart 2011 af.

Verzoekers bezwaarschrift tegen die beslissing verklaarde het college op 23 juni 2011 ongegrond. Het college overwoog daarbij dat er terughoudend wordt omgegaan met het verlenen van ontheffingen en dat meestal alleen een ontheffing wordt verleend voor een bepaalde plaats en voor een bepaalde (korte) periode. Volgens het college had verzoeker geen bijzonder belang aangevoerd, dat een uitzondering op de regel zou kunnen rechtvaardigen. Het college vond dat het algemeen belang dat is gediend met het parkeerverbod voor grote voertuigen zwaarder woog dan zijn individuele belang.

Verzoeker wees op de pleitnota van de gemeente, waarin werd gesteld dat als hij zijn kampeerwagen zou leegruimen en niet meer als mobiele nagelstudio, maar als vakantieverblijf zou gebruiken, de normale regels van de APV gelden, en hij in dat geval drie achtereenvolgende dagen op de weg mocht staan.

Verzoeker zag er vanaf om tegen deze beslissing in beroep te komen bij de rechtbank. Hij gebruikt de camper sindsdien alleen voor recreatiedoeleinden.

Wat betreft de parkeerboetes

Verzoeker kreeg tijdens zijn vakantie, op 27 juli en 22 augustus 2011, een boetebeschikking voor het parkeren buiten de toegestane periode van 8.00 uur tot 18.00 uur met een voertuig, langer dan 6 meter op een plaats waar dit verboden is.

Omdat hem niet duidelijk was hoe de voorschriften werden uitgelegd mailde hij op 18 augustus 2011 met de Afdeling Handhaving van de gemeente. De gemeente reageerde met een uiteenzetting overeenkomstig het voorschrift van de APV en, in de laatste, afsluitende e-mail, met de mededeling dat in de gemeente Ridderkerk vooralsnog voor campers dezelfde regels worden gehanteerd als voor kampeerwagens, ook wanneer deze groter zijn dan de afmetingen voor grote voertuigen, dus maximaal drie aaneengesloten dagen op de openbare weg.

De officier van justitie besloot op 12 februari 2012 de boetebeschikking voor de overtreding van 22 augustus 2011 te vernietigen. Hij besloot daartoe omdat de argumenten in verzoekers bezwaarschrift en de door de gemeente verstrekte gegevens een zorgvuldige afweging niet mogelijk maakten, en onvoldoende was gebleken dat hij een overtreding had begaan.

Op het beroep van verzoeker met betrekking tot een aan hem op 13 augustus 2011 opgelegde boete deed de rechtbank Rotterdam, sector kanton, op 21 september 2012 uitspraak. De kantonrechter verklaarde het beroep gegrond. Hij overwoog daarbij onder meer, dat in het algemeen van de juistheid van een ambtsedig opgemaakte verklaring van een verbalisant moet worden uitgegaan. Dat is echter anders in het geval dat er voldoende feiten of omstandigheden zijn gesteld en aannemelijk zijn gemaakt, op grond waarvan gereede twijfel aan de waarneming van de verbalisant kon ontstaan. Verzoeker heeft gesteld dat hij zijn voertuig slechts één dag ter plaatse had laten staan, hetgeen niet strijdig is met de bepaling in de APV op grond waarvan het voertuig uiterlijk drie dagen op de weg mocht staan. De officier van justitie was tot tweemaal toe niet op dit verweer ingegaan en evenmin was een aanvullend proces-verbaal opgenomen waarin dit verweer is weerlegd. De kantonrechter oordeelde daarom dat de gedraging onvoldoende is komen vast te staan.

Verzoekers gesprek met de gemeente en de wijkagent

Op 12 december 2011 had verzoeker een gesprek met de wijkagent en de coördinator van de Afdeling Handhaving van de gemeente. In de bevestiging van dat gesprek van 15 december 2011 staat onder meer, dat de gemeente conform de APV zal optreden, en dat verzoekers camper alleen op werkdagen van 08.00- 18.00 uur op de weg mag staan.

Buiten deze periode liep hij het risico beboet te worden.

Overige informatie

Verzoeker won op 20 december 2011 informatie in bij de verkeerskundige van de naburige deelgemeente IJsselmonde (Rotterdam) waarbij hij de maten van zijn camper opgaf. Deze antwoordde hem dat volgens de APV van de gemeente Rotterdam een kampeerwagen, camper, caravan en dergelijke maximaal drie dagen op de openbare weg mag staan.

Naar aanleiding van een publicatie in 2012 in het blad van de Nederlandse Kampeerauto Club (NKC) legde verzoeker zijn probleem met de gemeente aan een NKC-medewerker voor. Deze medewerker mailde verzoeker op 16 mei 2012, dat hij van de gemeente informatie had gekregen, en dat volgens de gemeente hij zijn kampeerwagen als mobiele studio in gebruik heeft, en ook als ondernemer staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel, zodat geen sprake is van recreatief gebruik van de kampeerwagen. Zijn camper wordt dan ook beschouwd als een groot voertuig in de zin van de APV.

In de publicatie van de NKC is verwezen naar de brief die de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) begin 2012 aan haar leden stuurde over een actualisering van de Model- APV. Een van de voorstellen om de APV aan te passen was om de bepaling met betrekking tot het parkeren van grote voertuigen, niet van toepassing te laten zijn op campers en kampeerwagens die langer zijn dan 6 meter. De NKC wees er daarbij op, dat de nieuwe bepalingen nog wel door de gemeenteraden moeten worden vastgesteld.

Reactie van het college van burgemeester en wethouders

In reactie op de klacht en het verslag van bevindingen deelde het college mee niet overtuigd te zijn van verzoekers stelling, dat hij het voertuig uitsluitend voor recreatieve doeleinden gebruikt. Immers, zowel in uiterlijk als op verzoekers website op het internet wordt het voertuig gepresenteerd als mobiele nagelstudio. Om die reden handhaafde het college dan ook zijn opvatting dat het voertuig als een (groot) bedrijfsvoertuig moet worden beschouwd.

Beoordeling

Het vereiste van goede informatieverstrekking houdt in dat de overheid ervoor zorgt dat de burger de juiste informatie krijgt en dat deze informatie klopt en volledig en duidelijk is. Zij verstrekt niet alleen informatie als de burger erom vraagt, maar ook uit zichzelf.

Als een burger een overheidsinstantie een vraag stelt over een bepaald onderwerp moet daar dus een helder antwoord op worden gegeven, dat geen ruimte voor misverstanden overlaat.

In dit geval gaat het om de toepassing van de bepalingen in de APV van de gemeente Ridderkerk, die bedoeld zijn ter beperking van het parkeren op de openbare weg van kampeerwagens, campers en dergelijke, respectievelijk voertuigen die langer zijn dan zes meter.

Uit het voorgaande blijkt dat de gemeente tegenstrijdige informatie heeft verstrekt aan verzoeker over de uitleg van de APV. Bij diverse gelegenheden heeft de gemeente zich jegens verzoeker op het standpunt gesteld dat verzoekers camper, ongeacht de wijze waarop die wordt gebruikt, alleen op werkdagen en –uren langs de openbare weg mag staan.

In e-mails van de Afdeling Handhaving aan verzoeker en het bericht van de gemeente over verzoekers geval aan een medewerker van de NKC wordt echter de indruk gewekt dat verzoeker zijn kampeerwagen, mits hij die maar voor recreatie gebruikt, drie dagen achtereen op de weg mag laten staan. Het is niet aan de Nationale ombudsman om aan te geven wat de juiste uitleg van de APV is. Door het geven van onderling tegenstrijdige informatie aan verzoeker heeft de gemeente in strijd met het vereiste van goede informatieverstrekking gehandeld. Tevens is daardoor afbreuk gedaan aan verzoekers rechtszekerheid, omdat pas na een beroepsprocedure er een eenduidige uitleg kwam.

De onderzochte gedraging van de gemeente, die wordt aangemerkt als een gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Ridderkerk, is niet behoorlijk.

Slotoverweging

Een burger moet er van op aan kunnen dat als de overheid voorschriften vaststelt, deze helder zijn en goed uitvoerbaar. In de dagelijkse maatschappelijke praktijk heeft een burger regelmatig te maken met diverse overheidsinstanties. Het gaat dan niet alleen om landelijk werkende instanties, maar ook om regionale en lokale instellingen, ieder met eigen regels voor vaak nauw verwante onderwerpen.

Zo kan het gebeuren dat voor vergelijkbare gevallen in de ene gemeente andere regels gelden dan in een naburige gemeente. Weliswaar volgen gemeenten veelal de modelvoorschriften van de Vereniging voor Nederlandse Gemeenten (VNG), maar gemeentebesturen hebben in een aantal gevallen de vrijheid om eigen regels te stellen.

Dat is in het belang van burgers in die gemeenten, omdat die voorschriften op de maat van de lokale situatie en behoeften kunnen worden gemaakt.

Voor de burger is echter niet altijd even duidelijk waarom in zijn gemeente een ander voorschrift geldt dan in een vergelijkbaar geval elders.

Burgers schrijven de Nationale ombudsman regelmatig over hun onbegrip over bijvoorbeeld verschillen in de toekenning van voorzieningen in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning of bijzondere bijstandverlening. Ook het van gemeente tot gemeente verschillende tarief voor de gemeentebelasting is een steeds weerkerende reden om te schrijven.

Ook het onderwerp van dit rapport is een voorbeeld van de verwarring die daardoor kan ontstaan. Begin 2012 heeft de Vereniging van Nederlandse Gemeenten de gemeenten geadviseerd om hun APV te actualiseren, ook voor wat betreft het parkeren van voertuigen die zijn bedoeld voor recreatief gebruik.

Deze voorschriften dienen om de in stedelijke gebieden nu eenmaal beperkte parkeerruimte zo goed mogelijk te gebruiken, en daarin past niet dat voertuigen die slechts af en toe voor de recreatie worden gebruikt voor langere tijd de schaarse parkeergelegenheid op de openbare weg bezet houden. In dat opzicht is er geen wezenlijk onderscheid tussen grote en kleinere kampeerwagens, caravans en dergelijke. Het is van groot belang voor de burger dat voor hem ook volstrekt duidelijk is waar hij zich aan heeft te houden.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders is gegrond, wegens strijd met het vereiste van goede informatieverstrekking.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer